

C-75/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. január 29.

Felperes és fellebbező:

„Lifosa” UAB

Alperes és ellenérdekű fél:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos

[omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága)

VÉGZÉS

2020. január 29.

Vilnius

A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) tanácsa, [omissis] [a tanács összetétele]

az írásbeli fellebbezési eljárás szerinti bírósági ülésen megvizsgálta a felperes „Lifosa” nyilvános részvénytársaság által az alperes Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos-szal (a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámügyi főosztálya, Litvánia) szemben (érintett

harmadik személyek: Kauno teritorinė muitinė [kaunasi vámhivatal, Litvánia] és a „Transchema” zártkörű részvénytársaság) határozat és jelentés hatályon kívül helyezése érdekében indított keresete tárgyában a Vilnius apygardos administracinis teismas (vilnius megyei közigazgatási bíróság, Litvánia) által 2017. november 28-án hozott ítélet ellen a „Lifosa” nyilvános részvénytársaság által benyújtott fellebbezéssel kapcsolatos közigazgatási ügyet.

A tanács

a következőket állapította meg:

I.

1. A jelen ügy tárgyát a felperes „Lifosa” nyilvános részvénytársaság (a továbbiakban: felperes vagy társaság) és a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámügyi főosztálya mint alperes (a továbbiakban: alperes vagy főosztály) között a kaunasi vámhivatalnak – többek között a felperes által bejelentett behozott áru vámértékének kiigazításáról szóló, 2017. február 9-i No 7KM320012M. sz. vizsgálati jelentésével (a továbbiakban: jelentés) kapcsolatban folyamatban lévő adóügyi jogvita képezi.

Jogalap. Az uniós jog

2. A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) 29. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár, feltéve hogy: [...] b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően [...]

(3) a) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár az importált áruért az eladónak vagy az eladó javára a vevő részéről teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és magában foglalja a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről valamely harmadik félnek az eladó kötelezettségének teljesítésére az importált áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést. A kifizetés nem szükségszerűen pénzáttalás formájában történik. Kifizetés hitellel vagy átruházható értékpapírral, közvetve vagy közvetlenül is lehetséges. [...]”

3. A Közösségi Vámkódex 32. cikkének (1)–(3) bekezdése többek között a következőképpen rendelkezik:

[eredeti 2. o.]

„(1) A vámértéknek a 29. cikk alapján történő megállapításakor az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell számítani: [...] e) i. az importált áru szállításának [...] költsége[it] [...] amelyek a Közösség vámterületére történő beléptetés helyéig merültek fel.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árba történő beszámítás e cikk alapján kizárólag objektív és mennyiségileg meghatározható adatok alapján történhet.

(3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzáadás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.”

4. A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás, 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.) 164. cikkének c) pontja akként rendelkezik, hogy „a [Közösségi] Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése e) pontjának [...] alkalmazásában: [...] amennyiben a szállítás ingyenes, vagy a vevő intézi, a behozatal helyéig felmerülő, az azonos szállítási módok esetén szokásos fuvardíjszabás szerint kiszámított szállítási költségeket bele kell számítani a vámértékbe.”

5. Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Unió Vámkódex) 70. cikke („A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere”) a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén kiigazított – ár.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni valamennyi következő feltétel teljesítése esetén: [...] b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően [...]

6. Az Unió Vámkódex 71. cikke („Az ügyleti érték elemei”) a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámértéknek a 70. cikk alapján történő megállapításakor a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat ki kell egészíteni: [...] e) az árunak az

Unió vámterületére való beszállítása helyéig felmerülő alábbi költségekkel: i. a behozott áru szállításának [...] költsége [...]

2. A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz történő hozzászámítás az (1) bekezdéssel összhangban kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.
3. A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzászámítás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.”
7. Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 195. o.; HL 2018. L 157., 27. o.; HL L 2019. 181., 124. o.) 138. cikkének („Szállítási költségek”) (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy „ha a szállítás díjmentes vagy a vevő biztosítja, az áruk vámértékébe beszámítandó szállítási költségeket az ugyanolyan fuvarozási módokra szokásosan alkalmazott fuvardíjszabásnak megfelelően kell kiszámítani”.

A releváns tényállás

8. A felperes Litvániában székhellyel rendelkező nyilvános részvénytársaság, amely – többek között – műtrágyát gyárt. A felperes 2014. január 1. és 2016. október 31. között a „Transchema” zártkörű részvénytársaságtól (a továbbiakban: Transchema UAB) egy 2011. szeptember 23-án megkötött szerződéssel összhangban különböző mennyiségekben vásárolt a „Naftan” OAO fehérorosz vállalkozás (a továbbiakban: gyártó) által gyártott technikai minőségű kénsavból (a továbbiakban: szóban forgó áru), és azt behozta az Európai Unió vámterületére.
9. Az egyes vásárlásokra vonatkozóan kiegészítő szerződést kötöttek, amelyben – többek között – megállapodtak a konkrét árban és azt is kikötötték, hogy a szállítást/adásvételt a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által kidolgozott nemzetközi kereskedelmi feltételek (a továbbiakban: Incoterms 2000) egyikével, jelesül a fehérorosz-litván [omissis] határra szállítva (DAF) [eredeti 3. o.] fuvarparitással kell teljesíteni, ami többek között azt jelenti, hogy a szállító (eladó) viseli az áru rendeltetési helyre történő leszállításával kapcsolatos valamennyi költséget.
10. Az ügyben az is megállapítást nyert, hogy a „Transchema” UAB a szóban forgó árut a gyártótól vásárolta meg, amely a fehérorosz-litván határra szállítva (DAF) fuvarparitáson szállította le az árut a Fehéroroszország területén található üzemtől a Gudogai határátkelőhelyig.
11. A szóban forgó árunak a felperes által a benyújtott vámáru-nyilatkozataiban bevallott vámértékét a felperes által ezért az áruért ténylegesen kifizetett vagy

kifizetendő, a „Transchema” UAB által kiállított, héát tartalmazó számlákban feltüntetett összegeknek megfelelő összegek képezték.

12. A kaunasi vámhivatal ellenőrzés elvégzését követően 2017. február 9-én elfogadta a jelentést, amelyben a felperes által bejelentett áru vámértékét oly módon igazította ki, hogy az magában foglalja a szóban forgó áru Európai Unió (Közösség) vámterületén kívüli szállításának költségeit. Ennek megfelelően a felperes terhére vám jogcímén további 25 876 euró összeget, a vám után fizetendő késedelmi kamat jogcímén 412 euró összeget, behozatalt terhelő hozzáadottérték-adó jogcímén további 187 152 euró összeget és a behozatalt terhelő hozzáadottérték-adó után fizetendő késedelmi kamat jogcímén 42 492 euró összeget állapított meg, valamint 42 598 összegű (20%) bírságot szabott ki.
13. A helyi adóhatóság e határozatot annak megállapítását követően hozta meg, hogy a szóban forgó áru felperes által bejelentett vámértéke alacsonyabb, mint a gyártónál a szóban forgó áru Fehéroroszország területén belüli, a gyártó üzemétől a Fehérorosz Köztársaság és a Litván Köztársaság közötti határátkelőhelyig történő vasúti szállításával kapcsolatban felmerülő költségek.
14. A felperes a helyi adóhatóság e határozata ellen panaszt nyújtott be a főosztályhoz, amely 2017. május 25-i [omissis] határozatával helyben hagyta a jelentésben megállapított kiegészítő összegeket.
15. A felperes – mivel nem értett egyet az alperes e határozatával – keresetet terjesztett a Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilnius megyei közigazgatási bíróság) elé, amelyben többek között hangsúlyozta, hogy:
  - 15.1. a szerződés feltételei alapján a szóban forgó szállítási költségeket a gyártó viselte és azokat tartalmazza a „Transchema” UAB által az áruért kifizetett ár;
  - 15.2. a szóban forgó áru árát a következő objektív tényezők határozták meg: 1) a technikai minőségű kénsav a gyártó gyártási folyamatának mellékterméke; 2) a gyártó e terméket (a technikai minőségű kénsavat) nem tudja feldolgozni vagy tárolni, és 3) e termékek újrahasznosítása igen költséges lenne, vagyis az áru ára – annak ellenére, hogy nem tartalmazza a szállításukkal kapcsolatban a gyártónál felmerülő összes költséget – észszerű és gazdasági szempontból előnyös a gyártó számára, mivel a Fehérorosz Köztársaságban kivetett, a szóban forgó áru újrahasznosításáért fizetendő környezetvédelmi adó meghaladná a bejelentett vámérték és a szállítási költségek összegét.
16. A Vilniaus apygardos administracinis teismas (vilnius megyei közigazgatási bíróság) 2017. november 28-i ítéletével elutasította a társaság keresetét mint megalapozatlant. A felperes ezért fellebbezést terjesztett a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) elé.

A tanács

a következőket állapítja meg:

II.

17. A jelen ügy a Közösségi Vámkódex 29. cikke (1) bekezdésének és 32. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának, valamint az Uniós Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének és 71. cikke (1) bekezdése e) pontja i. pontjának értelmezésével kapcsolatos kérdést vet fel. Ennélfogva előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) elé terjeszteni [omissis] [hivatkozás a nemzeti jogra]
18. A jelen ügyben konkrétan az a kérdés merül fel, hogy úgy kell-e értelmezni ezeket a rendelkezéseket, hogy az ügyleti értéket (vámértéket) ki kell igazítani oly módon, hogy az tartalmazza a gyártónál az árunak az Európai Unió (Közösség) vámterületére való beszállítása helyéig ténylegesen felmerülő összes költséget, ha – a jelen üggyhöz hasonlóan – 1) a szállítási feltételek („Incoterms 2000”: DAF) alapján e költségeket a gyártónak kellett viselnie és 2) e szállítási költségek meghaladták a megállapodás szerinti és a vevő által ténylegesen kifizetett (kifizetendő) árat, azonban 3) a vevő által ténylegesen kifizetett (kifizetendő) ár megfelelt az áru tényleges értékének akkor is, ha az ár nem fedezte a gyártónál felmerülő valamennyi szállítási költséget?

[eredeti 4. o.]*Előzetes észrevételek*

19. A jelen ügyben semmi nem utal arra, hogy a gyártó arra vállalt volna kötelezettséget, hogy a szóban forgó árut díjmentesen elszállítja az árunak az Európai Unió (Közösség) vámterületére való beszállítása helyéig, vagyis a megállapodás szerinti eladási ár nem tartalmazott szállítási költséget. Az iratanyagban szereplő információ azonban objektíve megerősíti, hogy a gyártónál az áru e helyre történő beszállításával kapcsolatban ténylegesen felmerülő költségek meghaladták a vevő által a Közösségi Vámkódex 29. cikke (3) bekezdésének a) pontja és az Uniós Vámkódex 70. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, ténylegesen kifizetett árat. Mivel – a fentieknek megfelelően – a szóban forgó árut olyan feltételek mellett szállították, amelyek értelmében a gyártónak kellett viselnie az összes szállítási költséget, a felperes és/vagy a „Transchema” UAB nem volt köteles e költségekhez az említett árat meghaladóan hozzájárulni.
20. Azt is hangsúlyozni szükséges, hogy az adóhatóság nem vonja kétségbe, hogy a szóban forgó áru vámértékét a Közösségi Vámkódex 29. cikkében és az Uniós Vámkódex 70. cikkében rögzített módon, vagyis az ügyleti érték módszerével összhangban kellett kiszámítani. Ezenfelül az ügyben semmi nem támasztja alá azt a következtetést, hogy a felperes és/vagy a „Transchema” UAB által a szóban forgó áruért a gyártónak ténylegesen kifizetett ár fiktív volt, azt csalással vagy joggal való visszaéléssel állapították meg.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tartalma

21. Mindenekelőtt megjegyzendő, hogy a Közösségi Vámkódex 29. cikke (1) bekezdésének vagy az Unió Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az „ügyleti értéken” kiigazított értéket kell érteni, amennyiben a kiigazítás feltételei teljesültek (2016. november 16-i Compaq Computer International Corporation ítélet, C-306/04, EU:C:2006:716, 28. pont). A Bíróság különösen a Közösségi Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott kiigazítást illetően megállapította, hogy a vámértéknek tükröznie kell a behozott áru valós gazdasági értékét, és tartalmaznia kell ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét (lásd: 2017. május 11-i Shirtmakers ítélet, C-59/16, EU:C:2017:362, [28.] pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat [a továbbiakban: Shirtmakers ítélet]; lásd még: [2010]. július 15-i Gaston Schul ítélet, C-354/09, EU:C:2010:439, 29. pont).
22. A Közösségi Vámkódex 32. cikke és az Unió Vámkódex 71. cikke kifejezetten utal azokra az elemekre, amelyeket az importált áru vámértéknek megállapítása céljából hozzá kell számítani az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz (e tekintetben lásd: 2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 47. pont).
23. A Bíróság már megállapította, hogy a „szállítási költségnek” a Közösségi Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontjában szereplő fogalma önálló uniós jogi fogalom (a Shirtmakers ítélet 22. pontja). E fogalmat tágan kell értelmezni és az magában foglal minden járulékos vagy kiegészítő, az áruknak az Európai Unió (Közösség) vámterületére történő szállításához kapcsolódó költséget, valamint annak, hogy bizonyos költségeket „szállítási költségeknek” lehessen minősíteni a Közösségi Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának értelmében, az a meghatározó kritériuma, hogy e költségek attól függetlenül kapcsolódjanak az áruknak az Európai Unió (Közösség) vámterületére történő szállításához, hogy e költségek elengedhetetlenek vagy szükségesek-e ezen áruk tényleges szállításához (a Shirtmakers ítélet 24. és 25. pontja; 1990. június 6-i Unifert ítélet, C-11/89, EU:C:1990:237, 29–31. pont).
24. A fentiek tükrében egyrésztől észszerűen arra lehet következtetni, hogy a Közösségi Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának vagy az Unió Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának alkalmazásában valamennyi (bármely) ténylegesen felmerült szállítási költséget hozzá kell adni az ügyleti értékhez függetlenül attól, hogy az kinél és mi miatt merült fel, ha e költséget vagy annak egy részét nem tartalmazta a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár. Másféppen megfogalmazva, pusztán az, hogy e szállítási költségek egy részét nem tartalmazta a felperes és/vagy „Transchema” UAB által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár, azt jelenti, hogy az ügyleti értéket, következésképpen pedig a vámértéket is ki kell igazítani oly módon, hogy az az összes szállítási költséget tartalmazza, függetlenül attól, hogy e költségek ténylegesen kizárólag az eladónál (a gyártónál) merültek fel.

[eredeti 5. o.]

25. Úgy tűnik ezt az értékelést támasztják alá a jelen végzés 4. és 7. pontjában említett bizottsági végrehajtási rendeletek rendelkezései, amelyek a szállítás díjmentessége esetére előírják, hogy a szállítási költséget az áru vámértékének tartalmaznia kell. Ugyanis helyénvaló lehet az álláspontra lehet helyezkedni, hogy a vámérték meghatározása szempontjából nem kezelhető egymástól eltérően az, hogy az árut díjmentesen szállítják le a vevő (importőr) részére, vagy hogy a vevő nem járul hozzá az áru szállítási költségéhez.
26. Másrészt a felperes által az ügyben rendelkezésre bocsátott (különösen a jelen végzés 15.2. pontjában említett), az alperes által nem vitatott információ arra utal, hogy a jelen ügyben a szóban forgó áru Európai Unió (Közösség) vámterületére való értékesítésének egyedi körülményei indokolhatják azt, hogy a szállítási költség meghaladta a szóban forgó áruért a gyártó részére ténylegesen kifizetett árat.
27. Az eljárás e szakaszában ugyanis alappal állítható, hogy a szóban forgó áru, jelesül a technikai minőségű kénsav a gyártó gyártási folyamatának olyan mellékterméke, amely nem tárolható és nem dolgozható fel. Ezenfelül e mellékterméknek a Fehérorosz Köztársaságban történő újrahaznosítása magas költséggel járna. Következésképpen a gyártó számára gazdaságilag előnyös (értékes) volt a szóban forgó árut a „Transchema” UAB által kifizetett áron értékesíteni még akkor is, ha ez az ár nem fedezte a gyártónál az árunak az Európai Unió (Közösség) vámterületéig történő szállításával kapcsolatban felmerülő valamennyi költséget.
28. A jelen ügyben összegyűjtött bizonyítékok alapján ez arra utal, hogy a szóban forgó áruért ténylegesen kifizetett ár megfelelt az áru tényleges értékének még akkor is, ha a megállapodás szerinti eladási ár nem fedezte az áru szállításával kapcsolatban a gyártónál felmerülő valamennyi költséget.
29. A tanács ilyen körülmények között, valamint a Közösségi Vámkódex 32. cikkének (3) bekezdésében és az Uniós Vámkódex 71. cikkének (3) bekezdésében meghatározott korlátozásokra tekintettel úgy határoz, hogy a szóban forgó uniós jogszabályok rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatos kétségek eloszlátása végett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell a Bíróság elé terjeszteni.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

30. A Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) a közigazgatási ügyekben végső fokon eljáró bíróság (az Administracinių bylų teisenos įstatymas [közigazgatási eljárási törvény] 21. cikke), így abban az esetben, ha az Európai Unió intézményei által elfogadott jogszabály értelmezésének kérdése merül fel, és e kérdést meg kell vizsgálni az ügy elbírálása érdekében, előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kell a

Bírósághoz fordulnia (EUMSZ 267. cikk, harmadik bekezdés, [omissis] [hivatkozás a nemzeti jogra]).

31. A fenti körülmények alapján annak érdekében, hogy eloszlathatók legyenek a szóban forgó jogviszonyok szempontjából releváns uniós jogi rendelkezések értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban felmerülő kétségek, helyénvalónak tűnik a Bírósághoz fordulni a szóban forgó uniós szabályok értelmezése érdekében. A jelen végzés rendelkező részében meghatározott kérdések megválaszolása nélkülözhetetlen a jelen ügy megoldása szempontjából, ugyanis különösen az uniós jog elsőbbségét biztosítva lehetővé teszi a fellebbező szóban forgó termék behozatalához kapcsolódó adókötelezettsége tényleges terjedelmének kétségektől mentes, egyértelmű tisztázását.

A Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) tanácsa – a fenti megfontolások tükrében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének harmadik bekezdése értelmében – [omissis] [hivatkozás a nemzeti jogra]

a következőképpen határoz:

Az ügy érdemében az eljárást felfüggeszti.

Előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé: úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 29. cikkének (1) bekezdését és 32. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontját, valamint az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkének (1) bekezdését és 71. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontját, hogy az ügyleti értéket (vámértéket) ki kell igazítani oly módon, hogy az tartalmazza az eladónál (gyártónál) az árunak az Európai Unió (Közösség) vámterületére való beszállítása helyéig ténylegesen felmerülő összes költséget, **[eredeti 6. o.]** ha – a jelen üggyhöz hasonlóan – 1) a szállítási feltételek („Incoterms 2000”: DAF) alapján e költségeket az eladónak (gyártónak) kellett viselnie és 2) e szállítási költségek meghaladták a megállapodás szerinti és a vevő (importőr) által ténylegesen kifizetett (kifizetendő) árat, azonban 3) a vevő (importőr) által ténylegesen kifizetett (kifizetendő) ár megfelelt az áru tényleges értékének akkor is, ha az ár nem fedezte az eladónál (gyártónál) felmerülő valamennyi szállítási költséget?

A kérdést előterjesztő bíróság a jelen közigazgatási pert az Európai Unió Bírósága előzetes döntésének kézhezvételéig felfüggeszti.

[omissis]

[a tanács összetétele]